

Abstrakt

William Blake ve svém díle *The Marriage of Heaven and Hell* píše o Miltonovi, že „patří na ďáblovu stranu, aniž by o tom věděl“. Antihrdina *Ztraceného ráje* jistě už před dobou romantismu přitahoval čtenáře pro své neochvějné rebelství a jiné rysy, jež sdílí s hrdiny klasického eposu, jakož i pro občasnou podobnost se shakespearovským tragickým hrdinou. Přestože nelze tvrdit, že Satan je skutečným hrdinou *Ztraceného ráje* – existují kritici, kteří přesvědčivě argumentují proti Blakeovi – je zřejmé, že Miltonův úspěch tkví v zobrazení Satana takovým způsobem, že si čtenář nemůže pomoci, aby s ním nesympatizoval. Jakákoliv taková sympatie je samozřejmě podle křesťanské tradice klamem, přesto však je Miltonovou zásluhou, že učinil postavu padlého anděla lidštější a komplikovanější.

Zkoumat vykreslení postavy Satana právě tak, aby se čtenáři zalíbil, je cílem této bakalářské práce. Metodou bude především close-reading básně. Práce začíná rozbořem vnějškového popisu Satana a jeho činů, přičemž se zaměřuje na podobnosti a rozdíly mezi Satanem a hrdiny klasického eposu. Poté se práce soustřeďuje na Satanovy promluvy, v nichž se ukazuje jeho výřečnost a skvělé vůdcovské schopnosti. Rozpor mezi Satanem tak, jak vystupuje veřejně, a mezi jeho vnitřním světem a úvahami, bude rovněž zohledněn, zvláště v souvislosti se čtenářovým pokušením interpretovat Satana jako tragického hrdinu. V každé z těchto částí se práce věnuje zobrazení Satana právě tak, aby si získal čtenářovu náklonnost. Závěr práce bude věnován problému možné rozporuplnosti ve *Ztraceném ráji*; právě to mohl mít na mysli William Blake, když odmítl Miliona zařadit do ortodoxního tábora.